

Modelarji

*Napisal Tomo Kočar
Ilustriral Samo Jenčič*

Z Jaka sva se vpisala k modelarskemu krožku. Malo zato, ker naju take reči zanimajo, malo zaradi ravnatelja. Rekel je namreč, da morava svojo energijo porabiti za kaj bolj koristnega kot je razbijanje šip in mašenje umivalnikov. Če ne,

bodo morali spet priti starši in bo joj.

Tako sva skupaj z drugimi, tudi z Jurcem in s Tonijem iz b, ki sta bila tudi kazensko, popoldne sestavljala modelčke letal. Učitelj je razdelil deščice in stiropor in elastiko in propelerje in kolesčke in načrte. Zdelo se je čisto preprosto.

Zato je Jaka takoj dodal nekaj izboljšav. Iz letvic sva naredila ogrodje in podaljšala elastiko. V petih minutah sva imela orjaško fračo.

Ko je šel učitelj malo ven, sva dobila priložnost za preizkus. Že prvo kolesce je iz zadnje klopi zadelo koš za smeti pri vhodu. Drugo je šlo v Tonija, ker je rekel, da si ne upava.

Potem sva morala v zaklon, saj je tudi Jurc sestavil fračo. Izpod klopi sva v svojo nastavila posodico s tinto in jo poskusila izstreliti naokrog. Na žalost elastika ni zdržala in s tintno bombo ni bilo nič.

Toniju in Jurcu sva ostala prepuščena na milost in nemilost. Takrat se je vrnil učitelj.

Bosta že dobila svoje, je rekel Toni. Kar poskusita narediti letalo s počeno elastiko, se je zarežal Jurc.

Podrla sta svojo fračo in začela delati letalo.

Takrat sva se spomnila, da bodo na koncu modelčki ocenjeni. Če letalo ne bo dovolj dobro, bo imel ravnatelj spet pripombe.

Nujno sva potrebovala novo elastiko. Ampak učitelju nisva mogla reči, da sva prejšnjo uničila na frači. Spomnil sem se, da so v nekem filmu naredili odlične elastike iz ženskih nogavic. Škoda, ker pri modelarskemu krožku ni punc.

Ko sva tuhtala, kje dobiti kaj gumijastega, sva se spomnila na kosilo. Sir na makaronih se je super vlekel. Mogoče bi delovalo.

Prosil sem učitelja, če grem lahko na stranišče in stekel v šolsko kuhinjo. Na srečo sem sem našel najbolj prijazno kuharico, tisto z velikim trebuhom in brki. Z veseljem mi je iz lonca z ostanki postrgala nekaj sira in dodala še nekaj kosov prepečenca. Je rekla, da sam sir ni zdrav.

je poletelo do njiju.

Očitno je trup zletel tako hitro, da ga krila niso mogla dohajati in so odpadla med potjo. Nič za to, sva prilepila kar dva kosa prepečenca.

Potem sva opazila, da se je ukrivil tudi trup. Ali so bile letvice pretanke ali pa sir premočan.

Bosta že dobila svoje, je rekel Toni. Kar poskusita narediti letalo s krivim trupom, se je zarežal Jurc.

Jaka je prosil učitelja, če gre lahko na stranišče. Čez pet minut se je vrnil s kosom ogrske salame. Kuharica je tudi njemu dala nekaj prepečenca. In še malo gorčice za povrh.

Je rekla, da sama salama ni zdrava.

Mogoče res ni zdrava, a bila je precej močnejša od lesenih letvic in imela je res dobro aerodinamiko.

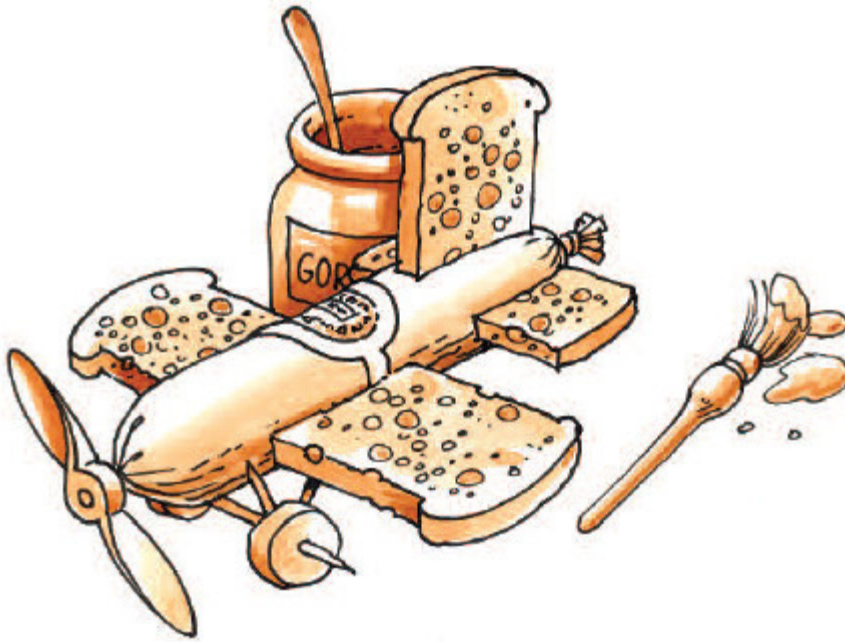
Jaka je tačas že skoraj sestavil letalo. Na propeler sva navila sir in sprožila. Bilo je bolje, kot sva pričakovala. Letalo je poletelo s klopi in zletelo naravnost v Jurca.

Takoj mir, je zagrmel učitelj, ko sta se bejevca obrnila in naju hotela napasti.

Razočarana sta nama morala vrniti letalo. Oziroma tisto, kar

Je pa res, da je sir veliko težje potegniti skozi. Kdor misli, da je žaganje lesenih deščic težavno, naj kar poskusi izdolbsti ogrsko.

Pred poskusnim poletom nisva hotela tvegati, zato sva še enkrat pregledala navodila. Dobro, da sva jih, ker sva opazila, da bi morala pritrditi še kolesca.

Ampak, kje naj jih iščeva?

Vajino letalo je brez kolesčkov in še zaudarja, je rekel Toni. Ha ha, se je zarežal Jurc. Ni mi preostalo drugega, kot spet prositi, če grem lahko na stranišče. Učitelj je zagodrnjal, naj se

z Jako raje presedeva. Očitno je zadaj prepil in sva si prehladila mehur.

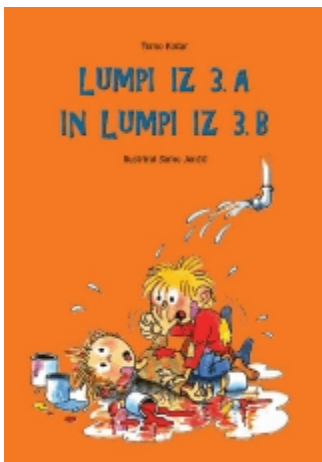
Iz kuhinje sem se vrnil z nekaj rezinami kumaric in z zobotrebcu. Od prvotnih delov sva obdržala samo propeler. Vse ostalo je bilo iz užitnih materialov.

Letalo sva sestavila do konca in pobarvala z gorčico ravno, ko je učitelj začel ocenjevanje. Šele po pristanku je opazil, iz česa je narejeno. Takoj naju je z letalom vred poslal k ravnatelju.

Tudi on najprej ni bil navdušen, a pri sebi je imel ravno učiteljico gospodinjstva, ki mu je nekaj prišepnila.

Odslej nama z Jako ni treba več hoditi k modelarjem. Sva pa naslednjo soboto prijavljena na tekmovanje najzabavnejših sendvičev. Učiteljica gospodinjstva pravi, da sva zelo nadarjena. Mogoče prideva še na televizijo.

Zgodbica je izšla v knjigi **Lumpi iz 3.a in lumpi iz 3.b**

Zavod Tolovaj

<http://www.tolovaj.com>

<http://www.tolovaj.com/trgovina/zbirka-lumpi-lumpasti/22-lumpi-iz-3-a-in-lumpi-iz-3-b.html>

© Zavod Tolovaj
Vse pravice pridržane.